

Chuyện kể rằng:

Một ngày nọ có một chàng trai đang đi qua vùng và nói với mọi người rằng, anh ta có trái tim đẹp nhất thung lũng đó. Rồi đông người vây xung quanh anh và cùng chiêm ngưỡng trái tim của chàng trai. Đó quả là một trái tim hoàn hảo. Trái tim không bị một tí vết nào cả, cũng không hề bị lỗi. Và tất cả cùng tán thưởng và đồng ý rằng, đó thật sự là trái tim đẹp nhất mà họ đã từng nhìn thấy từ trước tới giờ. Chàng trai trở về cảm thấy vô cùng hạnh phúc, và anh liền cạo ra sạch khoe khoang trái tim đẹp của mình.

Đột nhiên, một ông già bước ra khỏi đám đông và tiến đến chỗ chàng trai đang đứng, ông nói: "Anh bạn trẻ ơi, trái tim của anh còn lâu mới đẹp bằng trái tim của tôi!"

Vậy là chàng trai và cả đám đông cùng hướng mắt nhìn về phía trái tim của ông cả.

Đó là một trái tim có tiếng đẹp thốt ra từ miệng, nhưng cả trái tim lại đầy những vết sẹo. Có nhiều miệng đã bị xé ra và những lỗ hổng được lấp lại bằng những mảnh tim không vụn vụn, vì thì trái tim ông lão không được cân đối và bị thụt nhôu góc cùn. Nhìn kỹ thì còn thấy rõ nhôu lỗ hổng như đã bị xé thủng mà không có mảnh tim nào lấp vào đó.

Tất cả mọi người đều nghĩ, một trái tim thế kia mà sao ông cả lại có thể quay trở lại, nó là trái tim đẹp nhất được chưa ???

Chàng trai trở lại sau khi ngắm nhìn trái tim ông cả đã thốt lên mà rằng: "Ông cả ơi, ông thật là hài hước! Hãy so sánh trái tim của tôi với trái tim của cả xem nào! Trái tim của tôi thì không có lỗ y một tí vết, còn trái tim của cả thì đầy sẹo và bị thủng lỗ chùi!"

Lúc đó, ông già đáp: "Đúng là trái tim của cả trông thật là hoàn hảo, nhưng tôi sẽ không bao giờ muốn đánh đổi trái tim của tôi lấy trái tim của cả. Cả có bất kỳ không, mọi một vết sẹo trên trái tim của tôi là hình ảnh của một người mà đã được tôi yêu thương. Tôi đã xé một phần trái tim mình trao cho họ, và họ cũng cho tôi một mảnh từ trái tim của họ để lấp lại chỗ

trung đã bỏ xé ra trong trái tim tôi. Nhưng thân, cha mẹ, anh chị, bạn bè và cả những người mà tôi tình cảm gặp được... thì ngược lại, họ cũng trao cho tôi một mảnh tim của họ để ghép vào chỗ trống này. Những mảnh tim này không hoàn toàn giống nhau: phần trái tim mà cha mẹ trao cho tôi bao giờ cũng lớn hơn phần tôi trao lại; con gái tôi dành cho tôi một phần trái tim trong trái tim; bạn đời tôi tặng cho tôi phần trái tim để phần tôi và chung thủy nhé... Nhưng vì những mảnh yêu thương đó không đều nhau, vì thế mà trái tim tôi không còn được bằng phẳng nữa - những mảnh yêu thương đó luôn luôn được tôi trân trọng và gìn giữ, vì chúng nhắc tôi nhớ đến những tình cảm, những tình yêu mà chúng tôi đã chia sẻ cho nhau."

"Có đôi lúc" - ông cười nói tiếp - "khi tôi xé mảnh trái tim của mình và trao đi, tôi lại không nhận được mảnh nào khác để ghép vào khoảng trống đó. Đó là những lỗ hổng trong trái tim tôi. Cứu biệt đời, tình yêu trao đi chẳng cần đến sự đền đáp. Dù những khoảng trống này nhiều lúc làm tôi đau đớn, nhưng cũng chính nhờ chúng mà tôi có được niềm khao khát được sống, và có niềm tin vào một ngày mai tốt đẹp hơn. Cứu có thấy được cái đẹp ở trái tim tôi không?" - ông cười.

Chàng trai đứng đó, im lặng mà nhìn ngắm anh tuân trào trên gò má. Rồi anh tiến đến ông cười, với tay anh đặt ngón tay xé tung mảnh mảnh tim chính trái tim mình. Đôi bàn tay run run, anh trao mảnh tim đó cho ông cười. Ông cười không chắc chắn, nhìn mảnh trái tim của chàng trai rồi đặt lên một lỗ hổng trong trái tim mình, sau đó, ông cũng xé mảnh mảnh tim trái tim để y sỗ của ông và đặt lên vết thương đau đớn trong tim đó của chàng trai. Mảnh trái tim của ông cười không hoàn toàn khớp vào chỗ đó, vì thế vết sỗ để lại một vài góc cạnh. Chàng trai nhìn lại trái tim mình, giờ đã không còn hoàn hảo nữa, nhưng sao nó lại đẹp hơn trước rất nhiều. Chính bởi vì trái tim của ông cười đã tiếp thêm "Tình Yêu" cho anh.